

UZINA NOASTRĂ

ORGAN AL COMITETULUI ORĂȘENESC P.M.R. HUNEDOARA ȘI AL SFATULUI POPULAR ORĂȘENESC

ANUL VIII (X) Nr. 738

SIMBATA 27 IUNIE 1959

4 pagini 20 bani

ZECE ANI DE LA APARIȚIA ZIARULUI „Uzina noastră”

Se împlinesc zece ani de când în Hunedoara a apărut primul număr al ziarului „Uzina noastră”.

La început, misiunea și rolul acestui ziar care a luat ființă sub titulatura de organ al Comitetului de partid și al comitetului sindical I.S.S. Hunedoara, a fost aceea de a se ocupa de problemele producției; ale vechii uzine, de cele de ordin tehnic, social și cultural, precum și de viața de partid și cea sindicală. În același timp, ziarul „Uzina noastră” avea menirea să facă educația maselor în spiritul internaționalismului proletar și a patriotismului socialist, în spiritul dragostei nețărmurite față de partid și guvern, față de patria noastră liberă, cit și de a mobiliza întreaga masă de muncitori la lupta pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de producție, creșterea productivității muncii, reducerea prețului de cost etc.

Dacă răsfoim colecțiile din primii ani de la apariție, vom vedea că prin diferite materiale ziarul a exprimat în mod variat în paginile sale lupta entuziastă a muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din uzină, pentru descoperirea și folosirea rezervelor interne, pentru creșterea producției și productivității muncii, îmbunătățirea calității produselor și ieftinirea prețului de cost al acestora. De asemenea, în coloanele ziarului au fost tratate o serie de probleme legate de mișcarea inovatorilor și raționalizato-

rilor, de lupta pentru economii, aspecte ale muncii culturale și sindicale, despre tineret și creșterea în general a nivelului de trai material și cultural al muncitorilor din uzină.

Pe parcurs însă, datorită dezvoltării economiei raionului Hunedoara și sarcinilor mari puse în fața oamenilor muncii de către primul nostru plan cincinal, cimpul de activitate al ziarului a trebuit să se lărgască. Astfel că în anul 1951 gazeta de uzină a devenit organ al Comitetului raional P.M.R. Hunedoara și al Sfatului popular raional. Având un sprijin mai calificat din partea Comitetului raional P.M.R. și o experiență mai bogată ziarul „Uzina noastră” a început să devină din acel moment un propagator neobosit al politicii partidului și guvernului, să devină cu adevărat armă ascuțită a partidului în mina clasei muncitoare. În coloanele ziarului, ca urmare a creșterii și perfecționării personalului redacțional, au apărut materiale cu un conținut mai cuprinzător și mai variat, problemele atacate îmbrăcând de fiecare dată o formă mai interesantă, atrăgătoare și accesibilă maselor largi de muncitori din întreprinderi, instituții și de pe ogoarele raionului.

POJA BRINCOVEANU
secretar al Comitetului
orășenesc P.M.R.
Hunedoara

În anul 1957, în urma porțiilor uriașe de dezvoltare pe care a luat-o Hunedoara în anii regimului de democrație populară ziarul „Uzina noastră” s-a transformat în organ al Comitetului orășenesc de partid Hunedoara și la Comitetul executiv al Sfatului popular orășenesc. Această trecere n-a știrbit însă cu nimic munca și activitatea ziarului. Dimpotrivă, îndrumat în permanență de Comitetul orășenesc de partid, el a făcut progrese de seamă pe linia îmbunătățirii activității sale, reușind să obțină succese importante în munca sa de propagandist, agitator și organizator colectiv. Aruncind o privire asupra unuia din numerele care apar acum, nu se poate ca cineva să nu remarce faptul că ziarul e cu mult mai viu și mai atrăgător, cuprinzând materiale redactate la un înalt nivel ideologic și publicistic. În coloanele sale, a căror paginaj e mereu înviorat de diferite casete, chenare, titluri clișate, foto-repor-

(Continuare în pag. IV-a)

TELEGRAMĂ

Cu prilejul împlinirii a zece ani de la apariția primului număr al ziarului „Uzina noastră”, Comitetul orășenesc de partid Hunedoara și Comitetul Executiv al Sfatului Popular orășenesc felicită călduros întreg colectivul redacțional, pe colaboratorii și corespondenții săi voluntari și le urează noi succese în munca de viitor în traducerea în viață a politicii partidului și guvernului nostru.

Indrumător și tovarăș apropiat

Acum zece ani din inițiativa oamenilor muncii din orașul Hunedoara și sub îndrumarea comitetului de partid al combinatului a fost înființat și tipărit primul număr al ziarului „Uzina noastră”. Titulatura și-o păstrează și acum ca o tradiție pentru care a apărut și a militat neîncetat.

În anii care au trecut, ziarul local a cuprins în ansamblul său de activitate toate compartimentele economice și sociale între care enumerăm și sectorul comercial — ziarul devenind o mare forță mobilizatoare, educativă în rândul oamenilor muncii.

Mă refer mai mult asupra sectorului comercial, în care ramură lucrez și eu. Ziarul a ocupat de probleme dife-

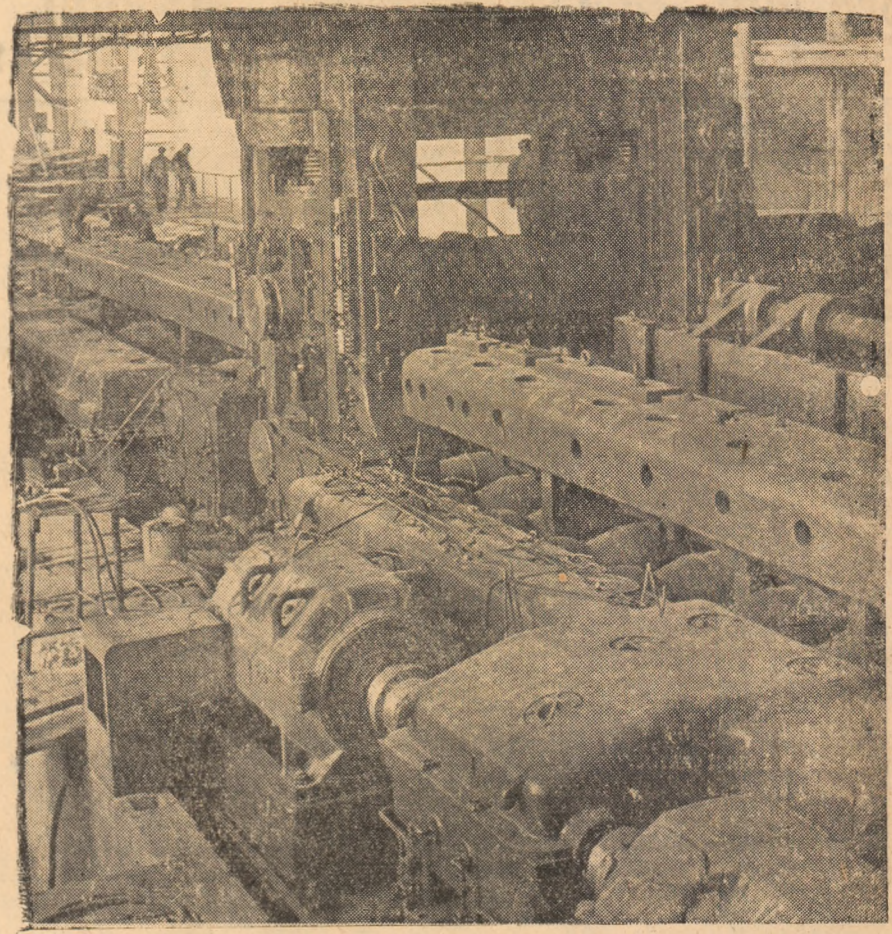
rite care să conducă la satisfacerea cerințelor celor ce muncesc, la ridicarea nivelului lor de trai. În urma sesărilor oamenilor muncii, ziarul a dat un ajutor eficient întreprinderilor comerciale locale. Acest ajutor s-a pronunțat în sectorul aprovizionării și desfacerii mărfurilor păstrării și calității acestora, bune și deserviri. Ziarul, bucurându-se de sprijinul maselor a dus o susținută luptă pentru descoperirea elementelor necinstite care făcându-și loc în comerț, încercau să speculeze, să-și însușească bunuri și materiale ce nu le aparțineau. În coloanele ziarului au apărut materiale care au sprijinit și îndrumat lucrătorii din comerț, educându-i în spi-

ritul dragostei față de muncă, față de ceea ce e înaintat, a atitudinii tovarășești și respectului față de oamenii muncii.

Datorită îndrumării consecutive data de presa noastră locală, alături de cea centrală în comerțul socialist s-a îmbunătățit în mod simțitor munca politică, a crescut conștiința și atitudinea nouă a lucrătorilor noștri. Ziarul a făcut un salt calitativ în ce privește atât conținutul, cit și aspectul său grafic. Astfel, el a îndeplinit marele său rol de a fi propagandist, agitator și organizator colectiv.

În cei zece ani de activitate de la apariția primului

ÎN PRAG DE „EXAMENE”

De câteva zile constructorii au uitat aproape să se mai odihnească. Șaramet Alexandru, Grigoruț Vasile, Andrașanu Romeo și oamenii din brigăzile lor au uitat de ceas. Trecuse de mult ora 15,00. Trecuse și de 17,30 dar brigăzile lor ca și ale celorlalți montori și instalatori, cu care se întrec de atâtea luni, uitaseră că se încheiasse șutul. Nu plecaseră acasă. „Trece ziua de nici nu ști și nu apuci să termini ce ai început dimineața, iar să lași pe mâine ce poți face azi... iar nu-i bine”. Așa își zice instalatorii laminorului de 650 mm.

De câteva zile brigada

„moldovenilor” nu mai dădea pace caiei degroșoare a laminorului de 650 mm. Parcă își pierduseră răbdarea. Li dădeau zor cu fel de fel de țevi. Le potriveau. Le montau și le încercau. Toate astea numai să termine, să o poată „uda”. Asta pentru ei însemna gata de recepție, gata pentru probe la cald. Așa au și făcut că au udat-o într-una din zilele trecute, cind un val de apă a năvălit prin conducte și a udat cilindri. Rerestraieie te-au dat în primire mai înainte sub presiune. iar joi au promis că azi va fi gata și caja finisoare...

Grupurile de agregate se mișcă peste tot în zona întâi. Motorul reversibil a întors de multe ori cilindri caiei. Pompele de ungere au împins uleiul cu presiune pină la lagăre. În sala de mașini nr. 1 ard zeci de becuri roșii, semn că motoarele 1 și 3 sînt în plină turație...

Dar nici acum montorii lui Petrică, nici instalatorii, nici electricienii nu au ple-

cat. Pentru a evita „surprizele”, cum spun ei, mai verifică un grup de utilaje. Electricienii controlează pentru ultima dată unele legături ale firelor electrice, iar o parte din instalatori cercetează „uzina” ascunsă jos, sub agregatele masive. Așa spun ei complexului sistem al instalațiilor de ungere automată. Și sînt mîndri de aceasta că nimeni nu cunoaște uzina ascunsă la subsol mai bine decit ei și proiectant.

Constructorii fac același lucru pe care îl face orișicare elev înainte de a intra în clasă în fața comisiei, la examen. Singura deosebire este că ei, nu verifică în „jugă” materia însușită dintr-o carte, ci își verifică eforturile multor luni de muncă încordată înainte ca marele agregat să fie supus primului examen — proba de laminare la cald.

Vineri acest examen a fost trecut cu succes. Probele la cald au decurs în bune condițiuni. Aceasta dovedește priceperea harnicilor noștri constructori.

Constructorii fruntași

LUDESCU IOAN
instalator.
execută lucrări de bună calitate, fiind între fruntașii întrecerii pentru darea în exploatare a laminorului de 650 mm.

PETRE NICOLAE
lăcătuș-montor,
priceput organizator al producției, obține indici sporți în realizarea normelor de producție.

DRAGO ARTUR
Director al O.C.L. Produse Industriale

Zece ani de la apariția ziarului „UZINA NOASTRĂ“

Universitățile mele

Sederea mea la Hunedoara timp de un an de zile, m-a învățat poate mai mult decât cele două facultăți pe care le-am absolvit. Combinatul siderurgic, șantierele de construcții, orașul în plină schimbare, au constituit pentru mine o școală multilaterală la care am studiat nu în săli de cursuri, ci în primele rânduri ale revoluției socialiste. Hunedoara a fost pentru mine una din acele universități ale vieții, în sens gorkian, în care am căpătat nu numai cunoștințe, dar și un contact nemijlocit cu muncitorimea, m-a format ca om, mi-a modelat caracterul, concepțiile și sensibilitatea.

Un real ajutor pentru absolvirea cu bine a acestei universități mi-a dat ziarul „Uzina noastră”, în colectivul căruia eu am muncit ca reporter. Și acest sprijin s-a manifestat pe mai multe planuri: ziarul m-a pus în legătură cu problemele cele mai importante ale construc-

ției socialismului, care preocupau pe muncitorii hunedoreni, tot ziarul m-a ajutat ca să privesc aceste probleme de pe pozițiile avansate de partid și să nu mă rătăcesc printre realitățile contradictorii, care caracterizau pe atunci Hunedoara; în coloanele ziarului am publicat primele reportaje hunedorene, din care mai apoi avea să rezulte volumul „400 de zile în orașul flăcărilor”; lucrând în mijlocul unui colectiv de zia-riști tineri, dintre care mulți mi-au devenit prieteni, nu m-am simțit izolat, astfel am putut răzbi mai ușor prin greutăți.

Cu prilejul acestei aniversări, țin să mulțumesc ziarului „Uzina noastră” pentru anul rodnic de muncă și de colaborare, petrecut în mijlocul colectivului său redacțional și îi urez pe mai departe noi succese în lupta pe care o duce, alături de celelalte organe de presă din țară, pentru victoria deplină a socialismului.

V. NIGOROVICI

Ani de ucenicie

Uimitor de repede au trecut zece ani! Parcă ieri mai eram în mijlocul tovarășilor mei de muncă de la furnalele vechi. Parcă ieri așteptam cu nerăbdare, acolo lângă furnalul nr. 3, apariția fiecărui număr al ziarului „Uzina noastră”.

Nerăbdarea noastră era pe deplin justificată. În paginile sale — așa micuț cum era — ziarul vorbea despre un record înregistrat de ghițării noastre, despre prima șarjă rapidă elaborată de oțelarii hunedoreni, despre începerea primelor lucrări de mecanizare a procesului de încărcare a furnalelor, despre echipa de fotbal care pe atunci făcea primii pași pe drumul afirmării, despre tot ce era interesant în micul nostru oraș de pe atunci. Și cit de mult iubeam ziarul nostru! Cînd spun aceasta, îmi amintesc că în clipele de răgaz, atunci cînd furnalele erau pline, ghițării răsfoiau cu multă atenție micul ziar de uzină.

Aici, în redacția acestui ziar, am făcut primii pași pe drumul ziaristicii. Aici mi-am făcut ucenicia. Inchid ochii pentru o clipă și în mințile îmi revine imaginea cînd în primele numere ale ziarului a fost publicată prima informație sub semnătura mea. Era o mică informație în care vorbeam despre munca tovarășilor mei de la furnale. Dar nebănuite au fost satisfacțiile care mi le-a dat această informație. Apoi au urmat altele și altele...

La această aniversare mă gîndesc la drumul greu, ca orice început, dar în același timp nespul de fumos. Anii de ucenicie lăcuți în redacția unui ziar de partid, au fost pentru mine o adevărată școală. N-a fost ușor atunci cînd a trebuit să iau în mîna, în locul sculelor mele de furnalist, stiloul, dar la fiecare pas am simțit ajutorul comuniștilor, al tovarășilor cu mai multă experiență în ale scrisului.

Și iată că au trecut zece ani de atunci. Se cuvine ca la această aniversare, odată cu tradiționala urare de „mulți ani înainte” să-mi reînnoiesc angajamentul luat atunci cu 9 ani în urmă, cînd am intrat pentru prima oară în redacția ziarului pe care-l sărbătorim astăzi: să muncesc în așa fel încît să nu-i dezamăgesc pe furnaliști, pe vechii mei prieteni și tovarăși de muncă.

MIRCEA NEAGU
Correspondentul radioteleviziunii Romine pentru regiunea Hunedoara

Sprijinitori activi ai ziarului

Vă mai aduceți aminte? Numele acestui tînăr a cărui înfățișare trădează seriozitate și modestie, l-ați întîlnit de atîtea ori în coloanele ziarului „Uzina noastră”. Se numește Șerban Ioan și lucrează la I.G.S.H. ca șef de tură la garajul nr. 2.

Alții la vîrsta lui destul de înaintată și la anii de muncă depuși, stau poate acasă liniștiți, fără nici o grijă și preocupare. Comunistul Raț Martin nu face însă acest lucru. Mai mult decît atît, pe lângă faptul că răspunde de activitatea excavatorului S.E. 3 — G.S.H. e și un activ colaborator al ziarului „Uzina noastră”.

Ioan Cîrstea. Așa se numește tînărul nostru din fotografia de mai sus. În afară de strădaniile ce le depune în secția a doua furnale, în calitate de electrician, utemistul Cîrstea Ioan își consacră o bună parte din timpul său liber scrisului.

In pragul unui nou deceniu...

Eveniment deosebit de important în viața orașului nostru — aniversarea a 10 ani de la apariția ziarului „Uzina noastră” — este sărbătorită cu bucurie de toți hunedoreni ca și de numeroșii lor prieteni din toate orașele fărîi.

Primul deceniu de activitate a ziarului, așa cum arată fiecare număr, este legat de uriașa luptă dusă pentru construirea Hunedoarei socialiste. Pe bună dreptate combinatul și ziarul sînt frați buni, gemeni. Asemeni unui letopisef în ordinea cronologică se succed în paginile ziarului, victoriile epopeii hunedorene de la pornirea primului furnal fără „ghițării” la entuziasmul sărbătoresc al primului lingou laminat în cuptoarele blumin-gului sau al primelor succese obținute în întrecerea cu Reșița.

Credincios tradițiilor publicisticii comuniste, ziarul a reușit să fie întotdeauna prezent pe direcțiile principale de luptă, mobilizînd cu forța cuvîntului scris energia și entuziasmul oamenilor muncii. Ne-a plăcut în același timp în ultimul an siera largă de preocupări a redacției, varietatea temelor abor-

date ca și seva polemică a unor materiale ce se cer mai des prezente în paginile ziarului.

În pragul unui nou deceniu, doresc colectivului redacției, ca cititor și colaborator, noi succese în muncă, pentru a fi în adevăr oglinda uzinei noastre, a orașului nostru.

Ing. DOBRIN IOAN

Post scriptum la „O SCRISOARE CU TÎLC“

Și astăzi mă încearcă emoția avută în acea zi. Îmi apăruse pentru prima oară semnătura în ziar. Articolul se chema „O scrisoare cu tîlc”. Era în 29 iunie a anului 1949. Deci, prima semnătură în primul număr al ziarului „Uzina noastră”. Am purtat multe săptămîni ziarul cu mine. Eu am scris aceasta — arătăm tovarășilor mei din atelierul de construcții metalice.

De atunci am început să iubesc ziarul ca pe o logodnică. Ziua lucram la oțel, iar noaptea, pînă spre răsăritul soarelui, căutam să aștern pe hîrtie, să stau de vorbă — așa cum mă pricepeam — cu cititorii. Primi-

sem și un carnet de reporter. Nici unul din colectivul ziarului de atunci nu mai făcuse gazetărie. Dar constructorii care erau chemați să facă din Hunedoara unul din cele mai mari centre siderurgice din țară, încrederea care o aveau în viitor, abnegația, devotamentul, spiritul de sacrificiu, eroismul lor dădeau ziarului sute și mii de subiecte.

Nici constructorii nu mai lucraseră pe un șantier ca acesta. Doar eram înainte „eminamente agricoli”.

Să privim acum Hunedoara. Acum, după 10 ani. Ce-am făcut noi „eminamente agricoli”, din acest colț de țară! Da, combinatul este

unul dintre cele mai mari centre siderurgice!

Care a fost cea forță care a dat încredere, tărie, devotament constructorilor? A fost partidul. Noua orînduire. Astăzi întîlnesc prin București ori pe șantierele din țară pe unde cutreier ca gazetar, eroi din reportajele apărute în „Uzina noastră”.

Unii erau neștiutori de carte, astăzi muncitori calificați fruntași, întîlnesc maiștrii, tehnicieni, ingineri, ofițeri, primesc scrisori de la prieteni cu care am lucrat la Hunedoara din strănătate. Sînt trimiși pentru specializare sau să petreacă concediul.

Eu am făcut ucenicia la acest ziar. Comuniștii de la

Hunedoara mi-au dat posibilitatea să urmez Institutul de literatură. M-au călit. Mi-au arătat care-mi sînt prietenii și care-mi sînt dușmanii.

M-am angajat atunci, și-mi împăspătez angajamentul astăzi, cînd se împlinesc zece ani de la apariția ziarului „Uzina noastră” și a primului meu articol, să lupt cu pana mea modestă și pe mai departe cu aceeași dragoste și sinceritate.

Urez cu acest prilej cititorilor și colectivului ziarului „Uzina noastră” multe, multe succese.

Cu multă dragoste și recunoștință

NIGUȚA TANASE

IN EXCURSIE

Duminică în timpul desjăsurării meciului de fotbal C.F.R. Arad — Corvinul, o căldură aproape caniculară făcea ca frământarea să fie și mai mare în rîndurile spectatoanelor.

Unii căutau un loc mai ferit de soare, alții își improvizau pompoase coșuri din ziare, în sfîrșit, fiecare după posibilități și ingeniozitate, dorea să scape de efectul caniculei.

Dar în acest timp, 22 jucători pe terenul de fotbal nici nu aveau timp măcar să se gîndească la razele fierbinți ale soarelui care le ardea fețele și înclăștă într-o luptă dîrză purtau balonul cu o repeziune uimitoare de la o poartă la alta.

Cît efort au depus în acest meci jucătorii echipei Corvinul și cîtă voință de a învinge s-a văzut la cea mai mare parte din ei! Într-adevăr a fost un meci greu, cu o miză mare și hunedoreni au ținut să arate că sînt imbatibili pe teren propriu. Și au reușit și de data aceasta spre satisfacția lor și a miilor de spectatori.

Luni după masa, cînd clubul „Corvinul” a anunțat că se va face o excursie cu echipa la băile Geoagiu, entuziasmul surprinde pe toți jucătorii.

Drumul a fost plăcut, atmosfera sănătoasă și pe cînd se încerca să se glumească cu acei care n-au fost încă la Geoagiu urcam deja serpentinele care duc la băi,

decî eram la capătul călătoriei.

După ce s-a servit masa, pătura a început să fremete de cîntecele tinerilor fotbalisti.

Erau adevărate clipe de deslindere. Dar cînd se merge la băile Geoagiu, natural că trebuie să se facă și baie. Aici a început un adevărat concurs de natație. Rînd pe rînd, la început măcu rezerva, apoi cu mai mult curaj, toți băieții au sărit de la trambulina mare, iar un juriu — adhoc — avînd ca președinte pe antrenorul Suvu Ilie aprecia notele ce se dădeau fiecărui participant la sărituri. Pînă la urmă un baraj între Mania și Tataru a decis cîștigătorul. În același timp a început un veritabil meci de polo

Pînă la urmă a cîștigat cu 6-5 echipa lui Zapis, care a marcat un punct cu capul (păcat, mai bine îi marca C.F.R.-ului Arad). Alte distracții ca șah, table, plus micile șuete nelipsite în ocazii de acest fel, au completat programul acestei frumoase după-amieze de iunie. Un bătrîn pe o bancă, căzuse în extaz și desigur că se gîndea la ceva și bănușii la ce... „la ce altceva decît la tînzare”, de care poate nu s-a bucurat la timpul său.

Seara, la întoarcere am avut niște oaspeți dragi pe care i-am dus pînă la Deva, fiindu-ne tovarăși de drum.

Cine credeți că au fost acești oaspeți? Un grup de pionieri și pioniere care petrecuseră cîteva zile la Geoagiu, în decorul splendid al naturii atît de îmbietoare în acest anotimp. Am rămas cu toții surprinși de cîntecele frumoase interpretate de acești copii — atît ca execuție cît și prin variația lor.

Soarele de mult se rupsese de pe cer și căzuse peste dealuri, cînd autobusul ne ducea spre casele noastre.

Desigur în cele din urmă somnul a început să se așeze pe genele copiilor. În autobus, s-a făcut liniște și chiar și din cei mari au fost cîțiva care s-au contaminat, (nu de altă boală, ci numai de somn). Jucătorii au început să se gîndească și să-și țîurească visuri. Și cîte visuri nu sînt și se pot realiza... să cîștige meciul cu Reșița, să plece în turneu în U.R.S.S., să obțină rezultate bune, să pornească serios la treabă în viitorul campionat și multe altele încă.

Sîntem convinși că și cel mai temerar vis poate deveni realitate și atunci nu rămîie altceva de făcut decît să-i traducem în fapte, prin muncă asiduă, perseverență și voință. Autobusul a ajuns la Hunedoara. Toți plecăm la casele noastre, miine ne așteaptă o nouă zi de muncă, plus antrenamente și de această echipă de fotbal sînt legate atîtea speranțe și o așteptă și un stadion nou, modern, mare. Veți desmînji voi sportivii ai hunedoarei, încrederea pusă în voi de miile de spectatori? Credem că nu.

POMPILIU TRIFAN

Zece ani de la apariția ziarului „UZINA NOASTRĂ”

(Urmare din pag. 1-a)

taje, etc., cititorii găsesc articole de analiză, reportaje, schițe, note critice și satirice, foiletoane și alte genuri de materiale prețioase.

Îndeplinirea în mare parte a misiunii ziarului „Uzina noastră” se datorește atît eforturilor depuse de întreg colectivul redacțional pentru îmbunătățirea continuă a tematicii și prezentării grafice, cît și dezvoltării neîncetate a legăturii cu masele, întăririi și largirii colectivelor de colaboratori și corespondenți voluntari. Acest lucru se poate vedea din însăși faptul că în cei zece ani de activitate, pe lângă materialele redacționale în paginile ziarului au apărut un număr mare de colaborări și scrisori.

Bilanțul realizărilor obținute de ziarul „Uzina noastră” în cei zece ani care s-au scurs de la apariția primului său număr și pînă astăzi, este cu mult mai rodnic decît a fost prezentat în aceste rînduri. În orice caz se poate spune că în această perioadă ziarul „Uzina noastră” a militat, zi de zi, în forme va-

riate, pentru mobilizarea colectivelor de muncă din industrie, construcții, transporturi etc., și a oamenilor muncii din cătunele orașului și satele raionului Hunedoara, la înfăptuirea cu succes a sarcinilor puse în fața presei noastre de către partid și guvern. Totodată, el a contribuit prin diferite articole, colaborări, însemnări, reportaje, note, informații și scrisori, la educarea oamenilor muncii și antrenarea lor la sporierea continuă a producției de metal, la creșterea continuă a producției și productivității muncii, îmbunătățirea calității produselor și scăderea prețului de cost, la traducerea în viață a hotărîrilor și sarcinilor trasate de partidul și guvernul nostru.

Acum, cînd sărbătorim 10 ani de la apariția primului număr al ziarului „Uzina noastră”, Comitetul orașenesc de partid recomandă colectivului redacțional să-și intensifice eforturile pentru a edita un ziar din ce în ce mai bun, citit și răspîndit de masele de oameni ai muncii din orașul nostru.

Berlinul Occidental trebuie să devină oraș liber

La capătul a șase săptămîni de întrevederi oficiale și neoficiale, lucrările Conferinței Miniștrilor cu Afaceri Externe de la Geneva au intrat într-o perioadă de pauză. Astfel, lucrările conferinței vor fi reluate la 13 iulie a.c. Faptul că puterile occidentale, respectiv S.U.A. și Franța au cerut suspendarea lucrărilor dovedește că trimiterea țării apusene nu au putut face față numeroaselor propuneri făcute de delegația sovietică. După cum se știe, delegația sovietică a plecat la Geneva cu convingerea fermă că numeroase probleme litigioase inscrite la ordinea zilei vor fi rezolvate cu succes.

Purtătorii de cuvînt ai delegației sovietice au subliniat în repetate rînduri că este anormal ca după 14 ani de la terminarea războiului, Germania încă n-are un tratat de pace, faptul că Berlinul Occidental pe zi ce trece este transformat într-un mijloc generator de suspiciuni, lucru

ce nu duce în mod practic la lichidarea disensiunilor existente.

În Berlinul Occidental funcționează cu știrea și sprijinul puterilor occidentale și Republicii Federale Germane peste 90 de organizații de spionaj, teroriste și subversive. Aceste organizații au menirea de a furniza material informativ, de a provoca dificultăți economice Republicii Democrată Germană, Uniunea Sovietică și din celelalte țări democratice. La rîndul său, serviciul de informații A.I.S. adună date din domeniul aviației, al industriei aeronautice și al aprovizionării cu carburanți. Tot aici, se instruiesc agenți care stabilesc obiectivele de atac pentru aviația americană.

În 1955 serviciul de spionaj vest-german și-a plasat și el agenturile sale în Berlinul Occidental. Printre acestea se numără așa numita „Asociație de luptă împotriva inumanității”. Comandamentul acestei asociații faimoase este format din foști ofițeri S.S. și gestapo. Alte numeroase organizații de spionaj aflate pe teritoriul Berlinului Occidental sînt coordonate și

De peste hotare

Un nou sistem de construcții de locuințe

Din inițiativa Camerii tehnice din Berlin, Biroul de proiectări de construcții împreună cu Uniunea arhitecților a elaborat proiectul unei case de locuit cu 12 etaje și 94 de apartamente din plăci mari de beton, prefabricate. Pînă acum la construcțiile obișnuite se mai folosea un schelet de oțel. Acest sistem vechi îngreuna întrebunțarea elementelor prefabricate.

Colectivul amintit mai sus a proiectat o clădire la care s-a creat un miez solid, rezistent la toate forțele orizontale, care se construiește monolit. În acest miez se instalează scările sau ascensoarele. Toate celelalte părți se construiesc din elemente prefabricate din beton armat. Acest sistem este foarte avantajos pentru clădirile înalte, precum și pentru construcțiile în serie.

O minunată inițiativă a tineretului sovietic

Din inițiativa tinerilor muncitori de la depoul Moscova-Triaj a luat naștere și se dezvoltă pe zi ce trece o nouă și minunată întrecere. Este vorba de întrecerea pentru obținerea titlului de brigadă de muncă comunistă.

Tinerii muncitori care participă la această întrecere își iau angajamentul nu numai să muncească cinstit și cu abnegație, ci să și învețe neconținut să-și ridice calificarea profesională, să cercetească culmile culturii socialiste. Ei își iau angajamentul să se comporte în muncă, în producție, la învățatură, ca și în viața de toate zilele ca un adevărat comunist.

În prezent în întreaga țară există 90.000 de brigăzi de muncă comunistă.

Crește volumul producției industriale

În mai a.c. în R. Cehoslovacă s-a înregistrat o nouă creștere importantă în volumul producției industriale. Astfel s-au produs 1.213.100 kW ore energie electrică, adică cu 13 la sută mai mult decît în 1958, au fost extrase 2.225.600 tone cărbune, cu 1,4 la sută mai mult decît în 1958, 607.100 tone coes, cu 8,8 la sută mai mult ca în 1958, 341.300 tone fontă —

cu 10,8 la sută mai mult decît în 1958, și 464.800 tone oțel — cu 12,7 la sută mai mult decît în 1958.

Un nou cuptor martin

La noul combinat metalurgic „Klement Gottwald” din orașul Kuncice a fost terminată construirea celui de-al șaselea cuptor Martin. Acesta este al treilea mare cuptor Martin de mare capacitate dat în exploatare în R. Cehoslovacă în decursul ultimelor 18 luni.

La 28 iunie la Londra va avea loc o mare demonstrație pentru pace la care vor participa delegați ai oamenilor muncii din întreaga Anglie.

Demonstrații poartă pancarde pe care se poate citi: „Marșul tineretului pentru viață și un viitor” sau „Nu arme nucleare pentru Germania.”

În foto: „Marș pentru viață” organizat de oamenii ai muncii din Londra.